

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU
Šibenik, Stjepana Radića 81

P-1632/2019-39

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A I R J E Š E N J E

Općinski sud u Šibeniku, po sucu Toniju Grgurinu, na prijedlog sudske savjetnice Josipe Belamarić, u pravnoj stvari tužitelja ANITA BANOVAČ iz Šibenika, Biogradska 17A, OIB: 54957315470, zast. po pun. iz ZOU Branka Vukov i Zorana Laurić Maglov u Šibeniku protiv tuženika ERSTE&STEIERMARKISCHE BANK d.d. OIB: 23057039320, Jadranski trg 3a, Rijeka, zastupan po punomoćnicima odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Metelko, Knežević i partneri d.o.o. iz Zagreba, radi isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 3. rujna 2026. u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Sare Čović, odvjetničke vježbenice u Šibeniku i zamjenice punomoćnika tuženika Angele Blaće, odvjetničke vježbenice u Zagrebu, na ročištu za objavu presude održanom 30. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Prihvaća se tužbeni zahtjev koji glasi:

Nalaže se tuženiku ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d. Rijeka, Jadranski trg 3a, OIB: 23057039320 da tužitelju ANITI BANOVAČ iz Šibenika, Biogradska 17A, OIB: 54957315470, u roku od 15 dana isplati iznos od 3.679,03 eura sa zakonskom zateznom kamatom koja teče:

- na iznos od 0,02 eura od 18. listopada 2006.g.,
- na iznos od 0,99 eura od 07. veljače 2008.g.,
- na iznos od 1,57 eura od 06. ožujka 2008.g.,
- na iznos od 1,26 eura od 06. travnja 2008.g.,
- na iznos od 3,68 eura od 18. listopada 2008.g.,
- na iznos od 1,80 eura od 19. prosinca 2008.g.,
- na iznos od 9,93 eura od 11. siječnja 2009.g.,
- na iznos od 13,54 eura od 17. veljače 2009.g.,
- na iznos od 15,58 eura od 10. ožujka 2009.g.,
- na iznos od 9,69 eura od 10. travnja 2009.g.,
- na iznos od 11,40 eura od 22. svibnja 2009.g.,
- na iznos od 10,04 eura od 23. svibnja 2009.g.,
- na iznos od 8,63 eura od 09. srpnja 2009.g.,
- na iznos od 7,49 eura od 02. kolovoza 2009.g.,
- na iznos od 8,74 eura od 09. rujna 2009.g.,

- na iznos od 8,57 eura od 15. listopada 2009.g.,
- na iznos od 9,87 eura od 12. studenog 2009.g.,
- na iznos od 5,67 eura od 13. prosinca 2009.g.,
- na iznos od 10,60 eura od 14. siječnja 2010.g.,
- na iznos od 15,26 eura od 11. veljače 2010.g.,
- na iznos od 14,46 eura od 03. ožujka 2010.g.,
- na iznos od 17,54 eura od 13. travnja 2010.g.,
- na iznos od 17,87 eura od 06. svibnja 2010.g.,
- na iznos od 19,94 eura od 05. lipnja 2010.g.,
- na iznos od 27,96 eura od 13. srpnja 2010.g.,
- na iznos od 22,81 eura od 10. kolovoza 2010.g.,
- na iznos od 34,99 eura od 04. rujna 2010.g.,
- na iznos od 30,28 eura od 07. listopada 2010.g.,
- na iznos od 28,88 eura od 09. studenog 2010.g.,
- na iznos od 35,92 eura od 09. prosinca 2010.g.,
- na iznos od 43,92 eura od 11. siječnja 2011.g.,
- na iznos od 38,73 eura od 08. veljače 2011.g.,
- na iznos od 38,06 eura od 10. ožujka 2011.g.,
- na iznos od 34,97 eura od 13. travnja 2011.g.,
- na iznos od 36,81 eura od 18. svibnja 2011.g.,
- na iznos od 50,15 eura od 08. lipnja 2011.g.,
- na iznos od 51,86 eura od 09. srpnja 2011.g.,
- na iznos od 75,92 eura od 11. kolovoza 2011.g.,
- na iznos od 54,17 eura od 08. rujna 2011.g.,
- na iznos od 48,63 eura od 11. listopada 2011.g.,
- na iznos od 42,74 eura od 16. studenog 2011.g.,
- na iznos od 47,65 eura od 07. prosinca 2011.g.,
- na iznos od 51,77 eura od 11. siječnja 2012.g.,
- na iznos od 54,69 eura od 07. veljače 2012.g.,
- na iznos od 54,29 eura od 08. ožujka 2012.g.,
- na iznos od 52,70 eura od 07. travnja 2012.g.,
- na iznos od 53,49 eura od 11. svibnja 2012.g.,
- na iznos od 53,98 eura od 16. lipnja 2012.g.,
- na iznos od 53,03 eura od 10. srpnja 2012.g.,
- na iznos od 53,25 eura od 11. kolovoza 2012.g.,
- na iznos od 50,04 eura od 11. rujna 2012.g.,
- na iznos od 51,10 eura od 05. listopada 2012.g.,
- na iznos od 53,49 eura od 10. studenog 2012.g.,
- na iznos od 52,17 eura od 13. prosinca 2012.g.,
- na iznos od 53,76 eura od 09. siječnja 2013.g.,
- na iznos od 50,71 eura od 13. veljače 2013.g.,
- na iznos od 50,93 eura od 08. ožujka 2013.g.,
- na iznos od 50,93 eura od 05. travnja 2013.g.,
- na iznos od 50,17 eura od 10. svibnja 2013.g.,
- na iznos od 45,52 eura od 08. lipnja 2013.g.,
- na iznos od 46,92 eura od 11. srpnja 2013.g.,
- na iznos od 48,25 eura od 08. kolovoza 2013.g.,
- na iznos od 50,04 eura od 06. rujna 2013.g.,
- na iznos od 52,17 eura od 05. listopada 2013.g.,
- na iznos od 51,63 eura od 12. studenog 2013.g.,

- na iznos od 53,49 eura od 14. prosinca 2013.g.,
- na iznos od 51,08 eura od 15. siječnja 2014.g.,
- na iznos od 51,07 eura od 11. veljače 2014.g.,
- na iznos od 51,47 eura od 11. ožujka 2014.g.,
- na iznos od 51,22 eura od 10. travnja 2014.g.,
- na iznos od 49,98 eura od 20. svibnja 2014.g.,
- na iznos od 50,34 eura od 14. lipnja 2014.g.,
- na iznos od 50,37 eura od 08. srpnja 2014.g.,
- na iznos od 14,25 eura od 22. kolovoza 2014.g.,
- na iznos od 106,02 eura od 06. rujna 2014.g.,
- na iznos od 52,96 eura od 07. listopada 2014.g.,
- na iznos od 54,30 eura od 08. studenog 2014.g.,
- na iznos od 64,79 eura od 12. prosinca 2014.g.,
- na iznos od 834,07 eura od 16. siječnja 2015.g.

pa do isplate po stopi od 15% godišnje do 31. prosinca 2007. godine, te po stopi 14% godišnje počev od 1. siječnja 2008. godine te po stopi od 12% godišnje počev od 1. srpnja 2011. godine do 31. srpnja 2015. godine, po stopi 8,14% počev od 1. kolovoza 2015. godine, do 31. srpnja 2015. g. po stopi od 12% koja stopa se, sukladno članku 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11), izračunava uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se dobije uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita određenim na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi zateznih kamata koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja.

II. Nalaže se tuženiku ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d. Rijeka, Jadranski trg 3a, OIB: 23057039320 da tužitelju ANITI BANOVAČ iz Šibenika, Biogradska 17A, OIB: 54957315470, u roku od 15 dana nadoknadi parnični trošak u ukupnom iznosu od 2.173,09 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje na ovaj iznos teku od dana presuđenja (30. rujna 2026.) pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok se odbija zahtjev tužitelja za nadoknadu parničnog troška u preostalom potraživanom iznosu od 250,00 eura kao neosnovan.

i riješio je

Utvrđuje se da je djelomično povučena tužba podneskom od 5. svibnja 2026. za iznos od 675,29 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana dospijea svakog pojedinog obroka pa do isplate.

Obrazloženje

1. 1. Tužiteljica je u svojoj tužbi od 12. lipnja 2019. navela da je s tuženikom u svojstvu potrošača u travnju 2006. sklopila ugovor o kreditu br. 5102973583 (dalje: Ugovor), kojim da joj je stavljen na raspolaganje iznos od 21.270,00 CHF, u kunsjoj protuvrijednosti obračunato po srednjem tečaju tuženika na dan isplate kredita. Da se predmetnim ugovorom obvezala vratiti iznos kredita u 120 mjesečnih anuiteta u kunsjoj protuvrijednosti anuiteta od po 228,63 CHF. Da su povrijeđena tužiteljčina prava kao potrošača jer da se tuženik koristio nepoštenim ugovornim odredbama o promjenjivoj kamatnoj stopi koja se imala po ugovoru mijenjati u skladu s odlukom kreditora, da se o odredbi ugovora nije pojedinačno pregovaralo, a posljedica navedenog da jest neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana (ovdje parničnih stranaka) koja da se temelji na tuženikovom jednostranom povećanju kamatnih stopa na štetu tužitelja, koji da na te promjene nije imao nikakvog utjecaja, niti ih je na bilo koji način mogao predvidjeti. U daljnjem izlaganju tužitelj se pozvao na kolektivne presude u slučaju Franak.

1. 2. Podneskom od 14. listopada 2019. tužitelj je dopunio tužbu, obavijestivši Sud da je tek nakon podizanja tužbe, od tuženika dobio svu preostalu dokumentaciju o predmetnom Ugovoru te je po zaprimanju iste pribavio i obračun sudskog vještaka Danijele Mikulandra o visini preplaćenih iznosa po osnovi nezakonite promjenjive kamate i valutne klauzule. Također da je u tužbi očitom omaškom navedeno da je početna kamatna stopa bila 4,29% umjesto ispravno 5,29 % te se mijenjala svo vrijeme trajanja kredita do konačno 1. siječnja 2014. kada da je smanjena na 3,23 % stupanjem na snagu Zakona o potrošačkom kreditiranju. Također, navodi se da sve što je u tužbi rečeno za kamatnu stopu, koja je promjenjiva temeljem odluke banke, da se odnosi i na valutnu klauzulu, odnosno na tečajni rizik, koji da je u cijelosti snosio tužitelj kao korisnik kredita, a da pri tome nije bio obaviješten od strane banke o rizicima i točnim i te odredbom o valutnoj klauzuli koja je uzrokovala dodatnu neravnotežu u pravima i obvezama stranaka, a na štetu tužiteljice. Zaključno, predložila donijeti presudu kojom se tužbeni zahtjev usvaja te se nalaže tuženiku isplatiti tužiteljici preplaćene iznose po osnovi ništetnih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, kao i prouzročeni joj parnični trošak.

1. 3. Tužiteljica je podneskom od 5. svibnja 2026., djelomično povukla tužbu za iznos od 675,29 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana dospijea svakog pojedinog obroka pa do isplate, uskladiвши ga sa rezultatima provedenog financijskog vještačenja u ovom parničnom postupku.

2. 1. Tuženik je u odgovoru na tužbu u bitnom naveo da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, osporio je pravnu osnovu i visinu te je istaknuo prigovor mjesne nenadležnosti (o kojem je meritorno odlučeno rješenjem ovog suda 13. travnja 2021., a koje je postalo pravomoćno donošenjem rješenja Županijskog suda u Bjelovaru od 1. srpnja 2021, GŽ-816/21.) i prigovor zastare potraživanja.

2. 2. Tuženik je u daljnjem izlaganju naveo da kolektivne presude smatra nepravilnima i nezakonitima, a što osobito da potvrđuje odluka Suda EU u predmetu C-81/19, (NG OH c/a SC Banca Transilvania SA) iz koje da proizlazi da je ugovorna odredba o valutnoj klauzuli isključena od ispitivanja poštenosti/nepoštenosti iz razloga što je ista odraz zakonske odredbe članka 22. Zakona o obveznim odnosima. Da su tužitelju bile dostupne sve informacije prije, prilikom i za vrijeme sklapanja predmetnog ugovora o kreditu na takav način da je mogao shvatiti ekonomske posljedice ugovaranja kredita u kojem se glavnica kredita veže za valutu švicarski franak. Zaključno, da su odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli valjane te je predložio da se zahtjev tužitelja odbije kao neosnovan i da se istom naloži da mu nadoknadi prouzročene parnične troškove.

2.3. U daljnjem tijelu postupka tuženik je osporio tužiteljev status potrošača te je naveo da sredstva kredita uporabljena za adaptaciju stambenog prostora u Grebašćici, ali u svrhu turističkog iznajmljivanja, a što da proizlazi i iz činjenice da se na adresi Donji Banovci 49 nalazi objekt Apartmani Bonaca, a koji objekt da se između ostalog promovira na internet stranici za online rezervaciju apartmana Smjestaj.com.

3. U postupku su izvedeni dokazi pregledom i čitanjem Ugovora o kreditu broj 5102973583, otplatni plan, Obavijest o kreditu izdana od strane Savjetodavnog centra Šibenik tuženika bez naznake nadnevka, preliminarni izračun stalnog sudskog vještaka za financije Danijele Mikulandra od kolovoza 2019., dopis tuženika upućen tužiteljici od 13. lipnja 2019. u prilogu kojeg joj na upit dostavlja dokumentaciju o predmetnom kreditu, obavijest o promjeni kamatne stope od 1. 4. 2009. i 6.10.2011., obavijest o promjeni uvjeta kredita od 8. 1. 2008., obavijest o usklađivanju kamatne stope od 13.12.2013., obavijest o kreditu u vrijeme aprecijacije tečaja više od 20% od 15.1.2014., pregled prometa po partiji kredita izdan 3.6.2019., reklamni materijal tuženika za stambene kredite uz valutnu klauzulu u CHF, EUR, USD, Informacija Pojam «valutna klauzula» i rizici financiranja u kunama s valutnom klauzulom, pisani iskaz gđe Danice Kozica, ovjeren po javnom bilježniku Mladenu Matošu, broj: OV-1386/2020, mail korespondencija gđe Danice Kozice upućena nadležnim službama u prilogu u kojem se nalaze hipotetska pitanja klijenata i odgovori službenika tuženika, dopis HNB-a, očitovanje HNB-a na činjenice o CHF od 21.01.2015., grafički prikaz: otvorenost devizne pozicije tuženika, nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka knjigovodstvene struke Gorana Miljasa iz travnja 2024., dopisa Upravnog odjela za gospodarstvo, turizam, poljoprivredu, ruralni razvoj i EU fondove od 17. srpnja 2026. s priložima, saslušanjem tužiteljice kao stranke dok je tuženik odustao od izvođenja dokaza saslušanjem službenice Danijele Ofner, stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga.

4. Tužbeni zahtjev je osnovan.

5. U svezi odluke o glavnoj stvari, valja navesti da je predmet postupka u ovoj pravnoj stvari zahtjev tužitelja za isplatom razlike iznosa anuiteta plaćanih po Ugovoru, a koji su posljedica ništetnosti dijela ugovora o kreditu i to odredbi koje se odnose na ad/1. promjenjivu kamatnu stopu i ad/2. valutnu klauzulu, s tim da je stajalište ovog suda da je tužitelj u rečenom ugovornom odnosu imao status potrošača (što proizlazi iz stranačkog iskaza tužitelja te potvrde Upravnog odjela za gospodarstvo, turizam, poljoprivredu, ruralni razvoj i EU fondove od 17. srpnja 2026 – da je predmetni kredit uzet u svrhu renovacije stana, isključivo za osobne potrebe), a tuženik status trgovca tj. pružatelja usluge.

6. Bitne činjenice relevantne za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari utvrđene su analizom i ocjenom dokazne građe dostavljene uz tužbu i odgovor na

tužbu (citirane u točki 3. ovog obrazloženja), te je ujedno provedeno financijsko vještačenje radi utvrđivanja utemeljenosti tužbenog zahtjeva u istaknutoj visini koju je tuženik također osporavao pored osporavanja samog osnova postavljenog zahtjeva tužitelja.

7. Cijeneći provedene dokaze u skladu s člankom 8. Zakona o parničnom postupku (Nar. nov. broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 – u daljnjem tekstu: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

8. Nije sporno da su parnične stranke sklopile Ugovor kojim je tužitelju stavljeno na raspolaganje 21.270,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važećem na dan isplate kredita, na rok otplate od 120 mjeseci, uz ugovorenu redovnu kamatnu stopu od 5,29% godišnje i valutnu klauzulu. Redovna kamatna stopa je ugovorena kao promjenjiva i ista se imala utvrđivati odlukom kreditora, te je predmetni kredit odobren i isplaćen 4. 5. 2006.

9. Među parničnim strankama je sporno postojanje obveze tuženika na povrat preplaćenih iznosa uplata vršenih tijekom trajanja predmetnog kreditnog odnosa na ime ugovorenih anuiteta koji su do otplate kredita uredno podmirivani, sve uslijed primjene odredbi Ugovora o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, koje da su nepoštene u smislu odredbi Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 96/03., dalje: ZZP/03.), a time i ništetne, sve polazeći od početno ugovorene kamatne stope (5,29 %) i početnog tečaja CHF, pri čemu je nesporno da se visina kamatne stope tijekom razdoblja otplate predmetnog kredita mijenjala, kao i tečaj švicarskog franka.

10. 1. Iz stranačkog iskaza tužiteljice proizlazi da podignula kredit u CHF kod ovdje tuženika, čiji je bila stalni klijent, da joj je djelatnica tuženika sugerirala CHF kredit kao najpovoljniji i najbolji. Da su krediti u CHF u to vrijeme bili popularni te da se o njima govorilo i u medijima. Predmetni kredit da je uzela radi renovacije dijela kuće, i to jedne polovine prizemlja u kući svog svekra u Grebaštici, na adresi Donji banovci 49, a koja da je ranije nosila oznaku Donji Banovci 79. Svrha kredita da je bila renovacija stana isključivo za osobne potrebe, nje i njezine obitelji, jer da žive na dvije adrese, i to na onoj u Šibeniku iz tužbe, te ovdje predmetnoj u Grebaštici. Da predmetna polovina prizemlja koja je renovirana iz sredstava kredita, nikad nije korištena u komercijalne svrhe. Da je njezin svekar dok je bio živ iznajmljivao apartmane, te da se i danas iznajmljuju prvi, drugi kat kuće, te visoko potkrovlje. Prilikom sklapanja kredita da je bila obvezna priložiti banci ovjerenu izjavu vlasnika kuće, odnosno svekra, da je suglasan s ulaganjima odnosno renovacijom predmetnog dijela nekretnine. U podnosu na način sklapanja ugovora, proizlazi da se ne sjeća točno koliko je bilo potrebno vremena banci od trenutka pristanka do potpisa, ali da je sve išlo brzo. Da je dočekao već prethodno sastavljen ugovor o kreditu, po principu "uzmi ili ostavi". Predmetni ugovor da je bio sastavljen od strane banke i da je bila riječ o uobičajenoj špranci. Da nije bila u mogućnosti pregovarati o niti jednoj ugovornoj odredbi. U odnosu na pojmove promjenjive kamatne stope i valutne klauzule, proizlazi da joj nisu bile posebno objašnjene niti ih je shvaćala, odnosno da je donekle shvatila puno kasnije, kad sam počela trpjeti posljedice njihove promjene. Da je kredit otplatila prijevremeno, i to jednu godinu ranije. Da je u određenim razdobljima rata narasla skoro duplo, te da je često na kućnu adresu dobivala obavijesti o promjenama iznosa mjesečnih anuiteta. Da u trenutku sklapanja nije bila svjesna rizika kojem se izlaže. U odnosu na činjenicu da je na internetskoj domeni smještaj.hr navedena kao verificirana osoba za apartmane na adresi Donji Banovci 49, proizlazi da je riječ o apartmanima na prvom, drugom katu i visokom potkrovlju, a koji su u vrijeme sklapanja i trajanja

predmetnog kredita bili svezkrovi, koji da je u međuvremenu preminuo; da ona svakako predmetne apartmane popunjava već dulji niz godina, te da je upravo zato navedena kao verificirana osoba za popunjavanje i kontakt predmetnih apartmana.

10. 2. Sud je iskaz tužiteljice ocijenio uvjerljivim i životno logičnim jer je u bitnom suglasan sa ostalim izvedenim dokazima, budući da tuženik s uspjehom nije dokazao da bi tužiteljici prije sklapanja ugovora pružio jasne i razumljive informacije o načinu promjene kamatne stope i tečaja švicarskog franka niti njihove posljedice, kao ni da su predmetne ugovorne odredbe bile predmet pojedinačnog pregovaranja.

10. 3. Prema ocjeni ovog suda tužiteljica je svojim iskazom uspješno otklonila prigovor tuženika da nema status potrošača, budući da iz iskaza proizlazi da su sredstva kredita korištena za renovaciju prizemlja za osobne potrebe, dok da su se katovi iznajmljivali od strane njezina svezkra, a za kojeg je ona vršila popunu turističkog najma, a što je sve u suglasju i sa dokazom iz t. 11. ovog obrazloženja.

11. Iz dopisa Upravnog odjela za gospodarstvo, turizam, poljoprivredu, ruralni razvoj i EU fondove od 17. srpnja 2026. proizlazi da je tužiteljin svezkar, danas pok. Jakov Banovac, pružao ugostiteljske usluge u domaćinstvu u razdoblju od 1999.-2015. na adresi Grebaštica Donja 39, i to na prvom, drugom i trećem katu, a što je u suglasju sa iskazom tužiteljice da je sredstva kredita uporabila za renovaciju stana za osobne potrebe u prizemlju predmetne kuće, a koji da se nije iznajmljivao niti iznajmljuje.

12. Iz supstrata izvedenih dokaza utvrđene su sljedeće odlučne činjenice, po ocjeni ovog suda, važne za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari:

- da su tužiteljica, kao korisnik kredita i tuženica, kao kreditor sklopili ugovor o kreditu, kojim je tužitelju (2. 5. 2006.) stavljen na raspolaganje iznos u visini od 21.270,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važećem na dan isplate kredita na razdoblje otplate od 120 mjeseci,

- da je odredbom čl. 8. ugovora o kreditu ugovorena odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi koja je promjenjiva sukladno odluci banke, a koja je na dan sklapanja kredita iznosila 5,29% godišnje,

- da je čl. 7. Ugovora ugovorena valutna klauzula u CHF,

- da je tuženica tijekom otplate kredita više puta mijenjala kamatnu stopu,

- da se tijekom otplate kredita višekratno mijenjao tečaj švicarskog franka,

- da tužiteljica i tuženica prije sklapanja ugovora o kreditu nisu pojedinačno pregovarale o odredbi ugovora o kreditu koja se odnosi na promjenjivu kamatnu stopu, niti su ugovorili parametre temeljem kojih banka ima pravo promijeniti kamatnu stopu, niti je tuženica kao banka u ugovoru ili općim uvjetima utvrdila egzaktnu parametre za promjenu kamatne stope niti metodu izračuna tih parametara,

- da tužiteljica i tuženica prije sklapanja ugovora o kreditu nisu pojedinačno pregovarale o odredbi ugovora o kreditu koja se odnosi na valutnu klauzulu, te je nije u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti.

13. Člankom 81. ZZP/03-a propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Da se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. Da činjenica da se o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno

pregovaralo ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca, a ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

14. Utemeljeno se tužitelj tijekom postupka poziva na pravomoćnu presudu Trgovačkog suda u Zagrebu br. P-1401/12 od 4. srpnja 2013. i presude drugostupanjskog suda (Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. i PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018.), a u kojem postupku je na pasivnoj strani sudjelovao i ovdje tuženik, te u kojima je ugovaranje valutne klauzule (na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak) i promjenjive kamatne stope u skladu s jednostranim odlukama tuženih banaka ocijenjeno nepoštenim odredbama kojima su povrijeđeni kolektivni interesi i prava potrošača, pri čemu je stajalište revizijskog suda (izraženo u presudi i rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Revt 249/14-2 od 9. travnja 2015. i presudi Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Rev 2221/2018 od 3. rujna 2019., a budući da su rečene drugostupanjske odluke od strane tuženika pobijane izvanrednim pravnim lijekovima - revizijama) da je nesporno da su odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi bile jasne i uočljive, međutim, da nisu bile razumljive potrošačima jer da su sadržavale neodređene formulacije glede promjenjive kamatne stope i time suprotno temeljnim načelima obveznog prava korisnik kredita doveden u neravnotežan položaj; da su odredbe o promjenjivoj ugovornoj kamati u ugovorima o kreditu sklapanima s potrošačima u razdoblju od 1. travnja 2005. do 31. prosinca 2008., osim u dijelu kojim je visina kamatne stope određena na dan sklapanja ugovora o kreditu, utvrđene nepoštenima, slijedom čega su na temelju članka 87. ZZP/03 te odredbe utvrđene ništetnima; da su tužene banke u određeno navedenim razdobljima povrijedile kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditu koristeći u njima nepoštene i ništetne odredbe ugovaranjem valutne klauzule u CHF uz koju je vezana glavnica, a da se o tome nije pojedinačno pregovaralo, a što je uostalom utvrđeno i u konkretnom slučaju prihvaćanjem iskaza tužitelja kao logičnog i uvjerljivog, te koji iskaz ničim nije doveden u sumnju od strane tuženika, a iz kojeg proizlazi da je sredstvima iz ostvarenog kredita renovirala stan u prizemlju kuće u Grebašćici namijenjen i korišten isključivo za osobne potrebe.

15. Posljedica ništetnosti spornih nepoštenih ugovornih odredbi je povrat preplaćenih iznosa s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama sukladno članku 1115. ZOO od dana njihovog stjecanja do isplate, pri čemu je shvaćanje ovog suda da su učinci odluka suda o tužbama za zaštitu kolektivnih interesa obvezujući za ostale sudove u postupku kojeg potrošač pokrene po pojedinačnom restitucijskom zahtjevu u skladu s odredbama članka 502.c ZPP.

16. Budući da je po tužbi za zaštitu kolektivnih interesa pravomoćno utvrđeno da je tuženik kao poslovna banka ugovorio nepoštene i ništetne odredbe jednostrano promjenjive kamatne stope kredita i valutnu klauzulu u valuti CHF, pa tako i u konkretnom slučaju (polazeći ponajprije od ranije iznesenih utvrđenja utemeljenih na iskazu tužitelja i ostalim izvedenim dokazima) i time povrijedio prava tužitelja kao potrošača tj. korisnika kredita, sve to u smislu da ga u vrijeme zaključenja Ugovora kao potrošača nije u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a što je za posljedicu imalo znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, to je tuženik postupao suprotno naprijed u ovom obrazloženju citiranim odredbama odredbama ZZP/03., odnosno načelu savjesnosti i poštenja u smislu odredbi ZOO, zbog čega je tuženik ujedno u

obvezi vratiti odnosno nadoknaditi tužitelju vrijednost postignute koristi ostvarene uplatama više plaćenih anuiteta, sve sukladno članku 1111. ZOO (kao stečeno bez osnove), i to upravo u visini utvrđenoj u postupku provedenim financijskim vještačenjem na kojeg stranke nisu imale primjedbi, sve uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate u smislu odredbi članka 1115. i članka 29. stavka 2. ZOO, pa je slijedom navedenog zahtjev tužitelja valjalo prihvatiti u cijelosti.

17. Također, Direktivom 93/13 (dalje Direktiva), iako izravno neprimjenjivom na ovu pravnu stvar jer u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora RH nije bila članicom EU - sud je ovlašten nacionalno pravo tumačiti u duhu prava Europske unije, je propisano, člankom 3., da se ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori smatra nepoštenom ako u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri, na štetu potrošača prouzroči znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka proizašlih iz ugovora (stavak 1.), time da se uvijek smatra da se o nekoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ona stavljena unaprijed pa potrošač nije mogao utjecati na njezin sadržaj, posebno u kontekstu unaprijed formuliranog standardnog ugovora (stavak 2.). Osim toga, iz odredbe članka 6. Direktive proizlazi da države članice utvrđuju da u ugovoru koji je prodavatelj robe ili pružatelj usluge sklopio s potrošačem prema nacionalnom pravu nepoštene odredbe nisu obvezujuće za potrošača, a da ugovor u tim uvjetima i dalje obvezuje stranke ako je u stanju nastaviti važiti i bez tih nepoštenih odredaba (stavak 1.), kao i da države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi onemogućile da potrošač ne izgubi zaštitu koja mu se pruža Direktivom, na temelju odabira prava države koja nije članica kao prava primjenjivog na taj ugovor ako je taj ugovor usko povezan s državnim područjem države članice (stavak 2.).

18. Slijedom svega navedenog, ocjena je ovog suda da stranke Ugovora, ovdje parnične stranke, o ugovornim odredbama o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, kao odredbama unaprijed formuliranog ugovora, nisu posebno pregovarale, te da tužitelj nije mogao utjecati na njihovu egzistenciju u Ugovoru, kao niti njihov sadržaj, slijedom čega su te odredbe, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, te suprotno stajalištu tuženika, uzrokovale znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, ovdje tužitelja; stoga su odredbe Ugovora o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli nepoštene u smislu ZZP/03., te da je tuženik u obvezi vratiti tužitelju preplaćene iznose uplata izvršene tijekom trajanja predmetnog kreditnog odnosa do kojih je došlo zbog primjene ništetnih odredbi (o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli).

19. U odnosu na visinu postavljenog tužbenog zahtjeva sud je nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka knjigovodstvene struke Gorana Miljasa iz travnja 2024. ocijenio u cijelosti kao stručan, objektivan, logičan i uvjerljiv. Vještak je nalaz izradio na temelju cjelokupne relevantne dokumentacije koja prileži spisu, jasno obrazloživši metodologiju izračuna te je odgovorio na sva pitanja određena rješenjem o provođenju vještačenja. Stranke nisu imale prigovora na predmetni nalaz i mišljenje.

20. U odnosu na djelomično povlačenje tužbenog zahtjeva podneskom tužiteljice od 5. svibnja 2026., kojim je tužbeni zahtjev usklađen sa rezultatima financijskog vještačenja, a kojem se tuženik nije usprotivio, u skladu s čl. 193. st. 2. ZPP-a ima se smatrati da je tuženik na takvu procesnu dispoziciju tužiteljice pristao, te je odlučeno kao u izreci rješenja.

21. U odnosu na prigovor zastare tražbine istaknut od strane tuženika, istoga je ovaj sud otklonio, a to stoga jer je pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača (4. srpnja 2012.) došlo do prekida zastare na temelju članka 241. ZOO te je zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počela teći ispočetka

tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, pa kako je presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-7129/13-4 donesena 13. lipnja 2014., od tog dana je počeo teći u konkretnom slučaju relevantni opći zastarni rok u trajanju od pet godina propisan člankom 225. ZOO (u pogledu potraživanja na ime ništetne ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi), dok u je u svezi potraživanja na ime ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli zastarni rok počeo iznova teći 14. lipnja 2018. tj. dana donošenja presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-6632/2017-10, pa stoga, a jer je tužba u ovom predmetu podnesena 12. lipnja 2019., proizlazi da zastara predmetne tražbine, suprotno stajalištu tuženika, nije nastupila.

22. 1. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a.

22. 2. Tužitelj je postavio zahtjev za nadoknadu troška prouzročenog mu zastupanjem po odvjetniku u ovoj parnici, i to za sastav tužbe od 12. lipnja 2019., za sastav obrazloženih podnesak od 9. listopada 2019. i 5. svibnja 2026. te za zastupanje na ročištima održanima 9.4.2021., 18.5.2023., 6.6.2026. i 3.9.2026. u skladu s odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ br. 142/12., 103/14., 118/14.-ispravak, 107/15. i 37/22., odnosno „Narodne novine“ br. 138/23., dalje: Tarifa) sve uvećano za trošak sudske pristojbe za tužbu, te trošak financijskog vještačenja u visini od 520,00 EUR.

22. 3. Sud je kao opravdane troškove tužitelja prouzročene mu zastupanjem po odvjetniku u ovoj parnici, polazeći od vrijednosti predmeta spora, i dostavljenog troškovnika, cijenio: za sastav tužbe od 12. lipnja 2026. u visini od 100 bodova (Tbr. 7. točka 1. Tarife), za zastupanje na ročištima 9.4.2021., 18.5.2023., 6.6.2026. i 3.9.2026. u visini od po 100 bodova (Tbr. 9. točka 1. u svezi Tbr. 7. točka 1. Tarife), te za sastav obrazloženog podneska 9.10.2019. u visini od 100 bodova (Tbr. 7. točka 7. u svezi Tbr. 7. točka 1. Tarife) odnosno ukupno 600 bodova, što u skladu s vrijednosti boda od 2,00 EUR predstavlja iznos od 1.200,00 EUR, plus 25% pdv-a, sveukupno: 1.500,00 eura, a kojem iznosu je valjalo pridodati trošak financijskog vještačenja predujmljenog po tužitelju i likvidiranog po sudu u visini od 520,00 EUR te trošak sudske pristojbi za tužbu u visini od 53,09 eura (Tar. br. 1. stavak 1. Tarife sudskih pristojbi, kao priloga Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi, „Narodne novine“ br. 53/19.).

22. 4. Nasuprot tome, neopravdanim je ocijenjen zahtjev tužitelja za nadoknadu troška prouzročenog mu sastavom obrazloženog podneska od 5. svibnja 2026. u iznosu od 250,00 eura kojim je tužbeni zahtjev usklađen s rezultatima u postupku provedenog financijskog vještačenja, a to stoga jer je tužitelj bio dužan još u tužbi postaviti određeni tužbeni zahtjev, što je uostalom i učinio, pa kada je istog usklađivao tijekom postupka, to mu nije ni mogao biti obistinjen time prouzročeni trošak.

22. 5. Slijedom svega navedenog, valjalo je tuženiku naložiti da tužitelju koji je u ovoj parnici uspio u cijelosti nadoknadi opravdane troškove prouzročene mu ovom parnicom u ukupnom iznosu od 2.173,09 EUR, dok je zahtjev tužitelja za nadoknadu parničnog troška u preostalom potraživanom dijelu u visini od 250,00 EUR valjalo odbiti kao neosnovan i o troškovima postupka odlučiti kao pod točkom II. izreke ove presude.

22. 6. Tužiteljici je na njezin zahtjev dosuđena zatezna kamata na parnični trošak u skladu s čl. 151. st. 3. ZPP, slijedom čega je presuđeno kao pod točkom II. izreke ove presude.

Šibenik, 30. rujna 2026.

Dokument je elektronički potpisan:
Toni Grgurin

Vrijeme potpisivanja:
30-09-2026
09:26:38

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU
2.5.4.95703135a1c448522D3239333939323332323137
OU=Signature
S=Grgurin
G=Toni
Toni Grgurin

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o istoj odlučuje nadležni drugostupanjski sud.

DN-a:

- u skladu sa zapisnikom s ročišta objave

Broj zapisa: **9-3088d-e2c4d**

Kontrolni broj: **06a1e-93b4f-f26a2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Toni Grgurin, O=OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.